

```

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
X                                                                                   X
X                                                                                   X
X                                                                                   X
X                   O R D E   D E R   V E R D R A A G Z A M E N                   X
X                                                                                   X
X                   D E   I N T E R R E L A T I E   T U S S E N   D E   V E R S C H I L L E N D E   W E R E L D E   X
X                                                                                   X
X                   W A A R V A N   H E T   I K   D E E L   U I T M A A K T .                   X
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

```

Eerste deel 23 februari 1988

Goede avond

Wanneer we zeggen inter-relatie dan bedoelen we de onderlinge weerkaatsing, echo en de verschillende verbindingen, die deel uitmaken van de mens, omdat hij voertuigen heeft die in die werelden kunnen bestaan. Dat is altijd schijnbaar heel eenvoudig. Je hebt bij voorbeeld om maar iets te noemen, zomerland. Als ik doodga, gaat mijn geest naar Zomerland. Ik treed uit in de astrale wereld en zo. De werkelijkheid ligt een klein beetje anders.

Eigenlijk is het ik het best te vergelijken met een soort staaf waar allerlei ringen omheen zitten. Van boven heel klein en naar beneden steeds grotere, u kent het misschien wel van kinderspeelgoed. Het grote wil dus alleen zeggen dat er dus minder besef is en daardoor meer beheersing door de wereld. Als u in de stof leeft, dan kent u dus onder meer de droomwereld. U droomt wel eens. Soms herinnert u het zich, soms niet. Dat is een mentaal proces. Maar wat men vergeet is, dat het ook een emotioneel proces is.

Dat wil zeggen, dat het onderbewustzijn en al wat er deel van uit maakt in de droom gelijktijdig sturend op kan treden. De droom is niet wat je wilt dromen, maar is een bloemlezing uit herinneringen en beelden die in je bestaan, op een zodanige wijze saamgevoegd, dat ze een emotionele toestand of noodzaak uitdrukken, die dus eigenlijk stoffelijk niet bewust, maar geestelijk wèl bestaan. En dan hebt u een etherisch lichaam, daar hebt u wel eens van gehoord. Je hebt een etherisch "dubbel". Het komt wel eens voor. Een kind zit te dromen in de klas en als je dan naar buiten kijkt dan loopt het te spelen onder de bomen. In ieder geval een etherisch dubbel is eigenlijk de levenskracht van een mens. Het is dus niet het astraal, dat heeft nog andere kwaliteiten. De vitaliteit van een mens kan zich daar manifesteren waar de aandacht van de persoon zeer intens op gericht is ~~op de omstandigheden~~ dan dat voertuig waarneembaar. Dat heeft onder meer te maken met die mooie verhalen van de ingewijden in India die zegt nog gauw even een brief naar Engeland te kunnen brengen en het inderdaad nog vlugger doet dan de luchtpost.

Hij gaat in een trance toestand en een tijdje later hoor je: ja, in dat kantoor kwam opeens een Indiër binnenwandelen en die bracht de boodschap over. Dat is dus het etherisch lichaam. Het is een intense concentratie op een bepaald punt of op een bepaalde toestand, waardoor daar eigenlijk een deel van je wezen geprojecteerd wordt. Het opvallende van het etherisch lichaam is, dat het geen bewuste herinneringen terug kan brengen. Je kunt dus geen boodschap terug krijgen. Bij een astraal dubbel hebben we te maken met weer iets heel anders.

Een astraal is een lichaam, waarin eigenlijk wel een deel ook van het etherisch lichaam, van de levenskracht zeg maar, mee aanwezig is. Het is de bezielende factor. Maar het lichaam zelf is opgebouwd uit fijne materie. Deze fijne materie kan structuren vormen, die signalen afgeven. Dat wil zeggen dat het bewustzijn van een astraal dubbel kan worden overgebracht met herinneringsvermogen. En dan de geestelijke kwaliteiten. Neem nu maar de meest laagste die je hebt. Dat is de mensachtige ikvorm zonder materie. Er is ongetwijfeld een voorstellingsbeeld, maar gelijktijdig kan dat voorstellingsbeeld leven in een wereld die het voor zichzelf projecteert en met anderen kan delen. Zo ontstaan al die sfeertjes die we kennen.

In zo'n geval hoeft er niets te zijn buiten het ik-bewustzijn en dat ik-bewustzijn kan herinneringen uit de stof bij zich dragen. Over het algemeen die herinneringen die emotioneel van betekenis waren, want die worden geestelijk vastgelegd. Al het andere blijft in de vergetelheid. Ga je dan weer een stap verder, dan kom je in een toestand waarbij je gaat resoneren, zowel met een lagere wereld als met een hogere wereld. Deze toestand van resoneren is in feite niets anders dan een vergroting van gevoeligheid bij de afzwakking van de ik-omschrijving. Het totale ik. De ik-voorstelling in dit geval verzwakt omdat ze niet door de persoonlijkheid te sterk omschreven wordt. En daardoor ontstaat de resonantie.

Ego is datgene dat je denkt te zijn. En super-ego is datgene wat je bent, wanneer je niet denkt aan datgene wat je denkt te zijn. Wanneer we nu resonanties krijgen, dan kunnen we dus voorstellingswerelden delen, die onder ons liggen en die boven ons liggen. Maar alleen op grond van de persoonlijke inhoud die we op dat ogenblik hebben. En ik zeg hier met nadruk persoonlijk, omdat ons de leer van de ervaring met ons eigen bestaan, gelijktijdig het begrip begrenzing pleegt in te houden. Wat van boven komt dat kun je dus in die toestand ontvangen. Je krijgt leringen, maar je krijgt geen volledig begrip. Geen volledige communicatie. Je kunt zelf wel naar die hogere wereld toe gaan, maar je ziet ze niet zoals ze zijn, alleen facetten ervan die nog net uitdrukbaar zijn en je eigen wereld bestaat zoals je haar denkt.

Kom je daarboven, dan krijgen we te maken met voertuigen die steeds minder vormbewust zijn. En waar geen vorm is en dat is heel eigenaardig, ontstaat een veel groter aantal mogelijkheden tot onderscheid. Je gaat nu niet meer benoemen naar vorm of lijn, je gaat benoemen naar trillingsinhoud. Het resultaat is dat er veel meer combinatie-mogelijkheden bestaan, veel meer uitwisselingsmogelijkheden bestaan en, wat we op lagere bewustzijnsniveaus nooit zullen meemaken, hier bestaat dus de mogelijkheid dat trillingen als het ware een harmonische wekken. Een lager gelegen en een hoger gelegen waarschijnlijk, maar de lager gelegenen die kun je dus absoluut verwerken.

Hierdoor kun je deel hebben aan werelden, die eigenlijk nog buiten je bereik liggen. En wanneer je dan daar ook nog eens een keer doorheen raakt, kom je in een wereld waarin de cosmos steeds belangrijker wordt en voor jezelf alleen nog maar de vraag bestaat: hoe druk ik datgene dat rond mij is, uit, met de mogelijkheden die ik zelf heb. En daarboven ligt dan weer een wereld waarin eigenlijk niets is. Ja, hoe moet je het noemen. Nirwana of een toestand van Semadi of geef er maar een naam aan. Een toestand dus van absolute ontruktheid, waarin je op gaat in de cosmos, deel bent van de werking ervan en dan terugkeert tot je eigen beperking om je te realiseren hoezeer je deel bent van al dat andere. U ziet dat we te maken hebben met zeer veel niveaus in onze persoonlijkheid. En bij ons onderwerp gaat het om die inter-

relatie. Wat is de wederkerigheid, zeg het zó maar, tussen een stof-felijke vorm en het hoogste wat je bent. Dat klinkt allemaal krank-zinnig natuurlijk. Hebt u wel eens nagedacht over het menselijk gedrag? Mensen weten dat bepaalde dingen logisch en noodzakelijk zijn. Toch voelen ze het anders aan en daardoor handelen ze anders dan logisch verantwoord zou zijn. Je zou kunnen zeggen dat het grote verschil tus-sen mens en computer is gelegen in het feit dat het denkproces van een mens emotioneel bepaald wordt, terwijl de computer alleen maar rationeel kan functioneren. En daar zitten we dan meteen eigenlijk met de wisselwerking, want gevoelens kunnen worden gewekt, ook van uit het hoogste voertuig. En de invloed daarvan wordt als een emotie vertaald.

Hoe we dat verder uitvoeren is eigenlijk van geen betekenis. Het gaat erom wat er aan resonantie is. Deze resonantie beperkt als het ware voor ons aandvare reeks mogelijkheden. Maar wanneer wij dan zo'n mo-gelijkheid kiezen, dan ontstaat er een ervaring. Die ervaring is ook weer emotioneel. Die is dus gekoppeld met een moederswereld. Omdat de insigatie mede komt van het hogere voertuig, de emotionele impuls doet vaak de rest. Gaat terug en hierdoor ontstaat een wisselwerking, gelijktijdig wordt het hoogste voertuig in zijn cosmisch ervaren, dus dat we deel zijn van de cosmos wordt bevestigd op die manier. Het laagste voertuig speelt als het ware een rol daarin zonder het te kunnen beseffen.

Wanneer ik nu in midden-zomerland ben, dan heb ik natuurlijk ook dat contact. Maar dat contact kan nooit meer zeggen: zo moet je kiezen in je wereld, want de keuze in mijn wereld is mijn wereld. Het is mijn voorstellingsvermogen dat uiteindelijk mijn wereld bepaalt. Maar wat ontstaat er? Er ontstaat een gevoel, al weer een emotie. Die emotie wordt omgezet in een instelling, een bepaalde vorm van concentratie. In deze concentratie krijgen we dan wat we noemen lessen. We onder-gaan bepaalde wijsheden, die eigenlijk net aan de bovenste grens van onze mogelijkheden liggen. We zouden meer kunnen ervaren, maar we hebben er geen termen voor. Dus er ontstaat een verandering. Deze ver-andering nu wordt weer weerkaatst tot in het hoogste voertuig. Ik heb deze twee voorbeelden gegeven om duidelijk te maken dat zelfs de kern van het ego, zuiver cosmisch, toch altijd in contact blijft zelfs met het laagste voertuig en mede bepalend is voor de mogelijkheden die in een geestelijke wereld of sfeer zijn.

Ik dacht dat je daar dus al een soort ^{V. de stof} ~~feed-back~~ relatie had geconsta-teerd, maar die wordt natuurlijk veel sterker wanneer u regelmatig zoudt uittreden met een geestelijk voertuig, dus niet astraal. Je komt dan terecht in een wereldje dat eigenlijk is afgestemd op uw be-hoefte. Laten we een voorbeeld nemen. Er zijn mensen die dromen van mooie huizen, mooie dorpjes, mooie architectuur. Ze bestaan inderdaad in sommige sferen. In het voorstellingsvermogen van mensen, dus als sfeer. Maar er zijn ook mensen, die zien alleen maar een groene weide bij voorbeeld. Anderen zijn op weg naar een groen land met bergtoppen die ze in de verte zien. Weer anderen zweven met wolken omhoog en die komen terecht in een wereld die nog groener is. Waarom? Groen is het teken van leven, van vruchtbaarheid, de vertaling dus van de niveaus van levenskracht die je beleeft eigenlijk. Het is duidelijk dat wan-neer u op zo'n niveau bent, de geestelijke invloed soms zegt ja maar daar moet je dit of dat mee doen, alleen het is niet te vertalen. Dan is het resultaat dat wij ineens zien een korenveld, we worden er-door gebiologeerd. Of er zijn opeens bloemen van buitengewone vorm of schoonheid. Of zelfs wanneer we ons begeven in een richting waar-in we niet thuis horen, je ziet bij voorbeeld prachtige bloesem en je loopt er naar toe en ineens zijn het allemaal slangekoppen, die

tegen je sissen. Het heeft niets te maken met reële slangen of met iets hells, nee. Hier zegt het ik: hiervoor ben je niet rijp, ga een andere kant uit. Beperk je ervaring tot de levenskracht en de verschillende vormen waarin die levenskracht in jou werkzaam is en ga nog niet af op wat jij ziet als bloei, de nieuwe actie die mogelijk wordt wanneer je je geestelijk bewust bent. Het zal u duidelijk zijn dat wij hier te maken krijgen met een heel eigenaardig systeem eigenlijk. Wij kunnen soms omhoog komen, als we een gids, een helper, een geleider hebben. Er bestaat zelfs een bepaald yoga-systeem, waarbij je een niveau hebt waarbij je onder geleide in een andere wereld komt, totdat je die andere wereld voldoende beheersen kunt en dan ga je daar zonder geleide naar toe.

Dan leer je je pas bewegen daar en er komt een nieuwe geleider, die je weer een trap hoger brengt. Dat systeem is nu ook iets waar het hogere voertuig mee te maken heeft. En dan denk ik hier vooral aan de hogere voertuigen die nog een grotere variëteit van trillingen kunnen ervaren. Die dus eigenlijk een groter hoeveelheid van gegevens in zich dragen.

projecteren en haar ontvangen. Wat doen die namelijk? Zoeken naar een paralleltrilling. Het ik kan nog niet reageren, maar we hebben de juiste richting van zoeken, van denken in die mens al tot stand gebracht en nu hebben we dus een ander nodig. Dat kan geestelijk zijn of dat kan stoffelijk zijn. We hebben een parallel ontwikkeling nodig en wel van iemand, die net een stap verder kan komen dan de persoon die u wil helpen zelf bewust zou kunnen.

Het super ego als het ware projecteert een werking die andere personen in tijdelijk contact brengt met de vorm waarin het super ego zich op het ogenblik manifesteert. Het is op het laatst toch ook duidelijk geworden, dat er tussen verschillende werelden contact bestaat? Het is niet zo dat uw stoffelijke wereld werkelijk gescheiden is van bij voorbeeld de geestelijke wereld. Op een astraal niveau. U maakt er normaal deel van uit. De relatie, die er is op een bepaald niveau is een kwestie van belust zijn en niet van structuur van wezen of van de

aanwezigheid van reële grenzen. En dat impliceert dat ook anderen, die bij ons betrokken zijn, vanuit hun wereld ons waarnemen. Maar natuurlijk volgens de norm van hun aards bewustzijn. En de beelden die passen bij hun wereldje. Laat ik het zó zeggen. Mevrouw Jansen is gelukkig gehuwd geweest, gaat over en komt terecht in een groene wereld. Wanneer zij nu beelden terug projecteert dan is haar voorstelling een variant van groen.

Zij zal dus altijd wanneer kleuren een rol spelen, verschillende tinten van groen laten zien. Het resultaat is dat voor de mens die een zo fijn onderscheid van kleuren niet zou kunnen maken, een deel zwart wit is, steeds weer ingevuld met groene flitsen en groene vlakken. Dat is natuurlijk erg overdreven want ik geloof niet dat er veel wezens bestaan die na hun dood in een groene wereld terecht komen. Maar je zou het je voor kunnen stellen en het maakt duidelijk dat er dus fragmenten zijn, die je helemaal kunt begrijpen.

Er zijn ook fragmenten die een deel van hun diepte of hun inhoud verliezen omdat het onderscheid dat daarvoor bepalend is, voor jou nog niet verstaanbaar is. Omgekeerd is het natuurlijk ook zo. U kunt naar boven gaan in een hoge wereld, maar eigenlijk hebt u dan een bril nodig. U bent bijziend of u bent verziend, een deel ervan ontgaat u. Uw bewustzijn kan nog niet zich zodanig variërend instellen dat het geheel van zo'n wereld zuiver in het brandpunt valt. En dat houdt in dat contact met geestelijke werelden altijd een tikje vervormd is. Het houdt anderszins ook in dat wanneer een geest vanuit zijn wereld met u wil spreken moet proberen analogen te vinden voor de werkelijkheid waar-

in hij leeft en die analogen dan nog aan te passen aan menselijk begripsvermogen en spraakgebruik. Ik zeg niet dat jullie stom zijn hoor, helemaal niet. Ik zeg alleen dat er een groot verschil is tussen ons bevattingsvermogen. Wanneer u nu, zoals we hier bij elkaar zitten een hele tijd bezig bent met hetzelfde systeem van denken, dus met dezelfde achtergrond zeg maar, dan kunnen daar steeds meer elementen in komen. Hierdoor wordt het voortdurend meer mogelijk om te begrijpen wat de ander bedoelt. De woordenschat gaat er niet op vooruit, maar de implicatie van het woordgebruik wordt sterker. Op deze manier kan de geest wel degelijk heel wat dingen op aarde doen, maar ze willen je niet alles vertellen. Ik zoek naar een voorbeeldje.

Een stem in de geest zegt dat er binnenkort een enorme ramp komt. Dan zit iedereen van o jee, o jee. Maar ramp is de enige omschrijving die er een beetje op slaat, want het is een ontzettend natuurgebeuren. Aan de andere kant, het is eigenlijk een verandering waardoor een enorme verbetering tot stand komt. Dus ramp en zegen zijn één. Maar zeg ik zegen, dan kunt u niet begrijpen waar al dat natuurgeweld vandaan komt. En zeg ik ramp, dan ziet u niet de implicatie van de werking die het vertegenwoordigt. Ik kan het dan splitsen en proberen alle bei de kanten te laten zien natuurlijk. Maar zelfs dan kan ik dat alleen volgens uw normen.

Wat dat betreft doet de mens mij altijd denken aan een kind dat naar de tandarts moet. Het is beter voor zijn tandjes, maar aan de andere kant is het toch maar erg ongezellig, vooral als er eens een keertje geboord moet worden. Het kind zou dus zeggen laat die tandarts maar, ik zal later wel zien wat ik doe met mijn gebit. Het wordt dan automatisch een kunstgebit. Aan de andere kant, juist de kleine onaangenaamheden zijn soms de trots van: ja, ik ben al tachtig, maar ik heb mijn eigen tanden nog. En dan moet je niet vragen hoe ze er uit zien natuurlijk, maar goed, je hebt ze nog.

Dat zijn eigenlijk de moeilijkheden die je hebt in die uitwisseling. Als wij dat hebben, gewoon omdat we eraan gewend zijn, dan zal het u duidelijk zijn dat uw eigen ik, dat niet aan een bewuste realisatie wederkerig gewend is, dat er veel grotere vaagheid en schijbare tegenstrijdigheid van uitdrukkingen, wanneer er iets uit een open voertuig in u doorklinkt en omgekeerd. Dat is waarschijnlijk de verklaring waarom een interrelatie tussen de verschillende voertuigen en sferen voor de mensen altijd wel een beetje een raadsel zal blijven.

Er zijn voortdurend uitwisselingen van vormen van bewustzijn en projecties, voorstellingen dus. Maar hoe ze precies werken, kun je even moeilijk omschrijven als je kunt omschrijven wat het is om blij te zijn of om droevig te zijn. Het woord brengt wel een associatie mee, maar die is zo zeer persoonlijk dat je hele hoofdstukken zou moeten volschrijven om duidelijk te maken op welke manier iemand blij is. Laten we eerst eens kijken of ik nu begrijpelijk ben gebleven. Begrip is alleen mogelijk voor dingen die je kent. Er is wel een emotioneel begrip mogelijk dat verder gaat, maar dat moet altijd nog worden uitgedrukt in de termen, die je kent. Je moet dus een echo zijn. Het is immers een resonantieproces en we weten allemaal dat wanneer je een resonantie wil hebben, dat er iets moet zijn. Iets van hier.

Bij resonantie wordt de mogelijkheid tot resoneren bepaald door datgene dat resoneert. In uw geval, als hogere krachten op u inwerken is het uw eigen verstandelijk besef en daarnaast uw emotionele opmaak zoals die psychisch bestaat op het ogenblik. Het andere kun je niet uitdrukken, kun je niet omschrijven en er is dus geen contact mogelijk. Maar het wonderlijke is dat er in uw wezen een aantal factoren

zijn, die buiten uw eigen bewustzijn blijven en die wel aanleiding zijn tot uw emoties, maar niet als zodanig erkend. Die kunnen ook resoneren, maar die brengen dan weer allerlei onbewuste stimuli te weeg, die u dan uiteindelijk brengen tot een gevoel of een reactie of een beeld dat schijnbaar onredelijk is.

+ Blijft de functie van de ziel door de werelden heen dezelfde?

- Natuurlijk. Als ik electriciteit heb, maakt het dan veel uit of ik een twintig watt of een honderd watt of een radio erop zet of een t.v. Als de stroomer is dan voedt ze al datgene wat op haar is aangesloten.

De ziel is in feite de kracht, de cosmos zelf, tijdelijk beperkt zeg maar in een schacht van voertuigen, heeft contact met alle voertuigen en geeft dus aan alle voertuigen datgene af wat door het voertuig als het ware wordt verlangd. Zou het voertuig leren om op bepaalde dingen in te schakelen dan wordt de energie die kan worden afgenomen groter. De bron van de energie wordt oneindig omdat ze de hele cosmos omvat met alle denkbare werelden, varianten, trappen van bewustzijn, etcetera.

+ Is de ziel meer behulpzaam in die hogere sferen, als zij dat weet?

- De ziel weet niets, de ziel is. Erg moeilijk natuurlijk om je voor te stellen, maar laten we terug gaan naar het water. U draait de kraan open. Dat water komt ergens vandaan. Uit een reservoir. Het water dat u ziet is een straaltje dat door uw kraan komt. Dat betekent dat het zoveel tijd duurt vóór u een emmer van vijf of tien liter vol hebt. Weet dat water dat nou? Weet het reservoir in welke vorm dat water zich tijdelijk bevindt? Nee, want er is geen bewustzijn, er is een structuur. En die structuur zal, gezien wetmatigheden, amorf zijn, dus elke vorm aan kunnen nemen. Het zal in stroomsnelheid bepaald worden door de mogelijkheid van stroming en op die manier zit je namelijk met de ziel ook. Die ziel is als het water absoluut amorf. Kan in elke vorm, in elk wezen als het ware zijn kracht afgeven.

Maar is en blijft zelf alleen maar deel van het totaal. Daarom is er geen weten. Iets anders is er wanneer je innerlijk de juiste schakelingen om het zo maar te noemen, hebt, dan zou daardoor een extra gedeelte van uw bewustzijn functioneren. Wanneer je een t.v.ontvanger hebt, die is afgesteld op 220 Volt en u zet er een stroom op van 170 dan krijgt u heel weinig beeld en een verschrikkelijk geluid meestal, als er al is. Als u het opvoert, wordt het beeld steeds helderder. U kunt verder gaan, gezien de reserve die is ingebouwd tegen onweer en dergelijke tot ongeveer 260 tot 270 Watt. Dan krijgt u een briljant beeld en uw geluid is veel harder dan normaal. Gaat u nog verder dan brandt het beeld weg bij u.

Het wil gewoon zeggen dat je de mogelijkheden van waarnemingen met bewustzijn op kunt voeren door meer energie als het ware aan die energie te ontrekken. Het is automatisch. De aansluiting is als vanzelf door het tot stand komen van de stroomafgeving. De ziel, zoals die in het Beste wordt gehanteerd, is een soort super-persoonlijkheid. Maar ze is geen persoonlijkheid. Ze is energie. Ze is de basis van elk bewustzijn, van elke persoonlijkheid, ze is de energie waardoor elke bewustwording ontstaat maar heeft zelf met de bewustwording niets te maken. Basis en uitgangspunt. De basis, dan denk je aan een basis bestanddeel, het grondelememnt, waardoor alle chemische reacties mogelijk worden.

U weet, de gevoeligheid van het oog maakt't mogelijk om een bepaald deel van het stralingsgeheel, het trillingsgeheel te doorlichten om het te zien. Er zijn daarboven trappen, die kun je niet zien. Er zijn daaronder trappen die kun je ook niet zien.

Wanneer je een hulpmiddel gebruikt, kun je een deel wél zien, bij voorbeeld, laten we zeggen infra-rood, dat wordt nog wel eens gebruikt tegenwoordig. Maar als je infra-rood ziet, dan zie je wel weer warmte die zichtbaar wordt, maar je ziet geen kleur meer. Dus je wisselt het één voor het ander in. Je kunt dus niet zeggen dat je het allemaal gelijktijdig kunt verwerken. De vorm, waarin het ik verkeert als het hoort tot een vormkennende wereld, het ik bezit de stoffelijke versie is alleen in staat om de hoeveelheid indrukken te verwerken. En dat wil zeggen dat het beeld altijd bepaald wordt door ^{het} maximum impressies dat kan worden verwerkt.

Zijn er meer impressies dan worden de overige impressies terzijde gelegd. Ze worden niet geregistreerd en zijn voor het ego, dat zich dan manifesteerd, niét als werkelijkheid aanwezig. Het kennen houdt in: elementen terugvinden, die reeds bekend zijn. En kennen wil zeggen: iets constateren. Dus leren kennen of ín jezelf deze als gekend registreren. Er is een verschil. Het is maar één lettertje, 't is maar een zucht, maar het verschil is groot. Dat is precies hetzelfde bij dit: wat is bijvoorbeeld wijsheid en geleerdheid. Een geleerde is iemand die zóveel geleerd heeft, dat hij zichzelf onwijs verstandig vindt. Wijsheid is het vermogen om al diè kennis terzijde te leggen die je niet nodig hebt om tot de ziel der essentie door te dringen van datgene waarmee je werkelijk bezig bent.

Wanneer je de hoogste niveaus bereikt en dat is voor mij ook maar van horen zeggen, dan schijnt er een toestand te ontstaan waardoor het geheel van je eigen bewustzijn geprojecteerd wordt als onderdeel van het grote totaalbewustzijn. Dan ben je dus een functionerende unit in het grote geheel, zeg maar. Op dat ogenblik ben je dus ook één met de kracht. Omdat uit het grote geheel de kracht bestaat en gericht is zelfs de wetmatigheid waarbinnen die kracht kan functioneren. Terwijl je gelijktijdig als onderdeel nog blijft functioneren voor dát gedeelte van de kracht, dat jij nog niet kunt beheersen. Maar je doet het niet meer met het bewustzijn van ik ben het.

Bij ons is streven een gewild bereiken, maar dat is alleen mogelijk voor die doelen die binnen het bereik liggen van ons voorstellingsvermogen. Maar we groeien en dat wil dus zeggen dat onze mogelijkheid tot streven een variabele is, die met onze groei samenhangt en dat soms dingen die we erg belangrijk vinden weg vallen. Op een ander ogenblik weer openbaren zich weer dingen, waar we ons nog geen raad mee weten. Wanneer je je dat realiseert dan moet je zeggen: streven naar dat einddoel, dat is natuurlijk een zeer menselijke voorstelling. Je groeit er naar toe en je streeft naar datgene wat door je voorstellingsvermogen jou als mogelijkheid wordt voorgespiegeld, zonder dat het zeker is dat het voor jou in de vorm waarin je bestaat, ook haalbaar is.

De essentie van de ziel is de kracht. De kracht is alom gelijk. Maar wanneer zij optreedt als ziel, functioneert zij als speciale krachtlijn, als krachtbron voor de gehele reeks van voertuigen die zij bezielt. Zij is zelf dan niet de bewust bezielende kracht. Dit wordt bepaald door het ontstane voertuig. Het is dus zo dat het voertuig de tijdelijke beperktheid van de ziel bepaalt en niet dat de ziel de beperktheid van het voertuig tot aanzijn roept. Je zou het misschien zó kunnen zeggen: de persoonlijkheidsvoorstelling straalt je uit. Als u met mensen te maken hebt, dan zult u dat heel gauw kunnen constateren. Als je probeert hen waar te nemen wanneer ze in rust zijn, zijn ze heel anders dan je dacht ze te kennen. En dat is nu het typerende, dat heb je ook met het etherisch dubbel. De ik-voorstelling dus en niet het werkelijke ik wordt geprojecteerd. En het wordt geprojecteerd

in een bepaalde samenhang. Als die samenhang materiëel is, ontstaat een veldvariant, waardoor lichtafbuiging kan ontstaan. Waar deze afbuiging ontstaat, daar is ook lichtreflectie mogelijk. De reflectie van lichtdeeltjes die ontstaan door de baanafbuiging is het wat geconstateerd wordt. Weet u, als je alles ontrafeld hebt dan ben je net als de Haarlemmer weduwe in de oorlog: een trui ontrafeld om er een onderbroek en een borstrok van te breien. Met andere woorden: we kunnen dat ontrafelen, maar we maken er toch elke keer wat anders van. We kunnen het materiaal waarover we beschikken in vele vormen gieten, maar we kunnen niet meer zijn of doen dan ons materiaal mogelijk maakt.

Bewustwording is niets anders dan dat de mogelijkheid tot het gebruiken van ons materiaal toeneemt. We hebben dus als het ware meer patroontjes en varianten en daardoor kunnen we in relatie tot de omgeving, komen tot een vergroting van besef. En vergroting van besef resulteert in een toename van materiaal. Dat betekent, dat we steeds ingewikkelder kunnen worden. En als we zó ingewikkeld zijn dat we denken dat we alles weten, dan rafelen we de zaak weer uit en keren uiteindelijk terug tot we weer dezelfde trui hebben, die we in het begin hebben ontrafeld om al die andere dingen eruit te maken. En dan weten we wat de mogelijkheden van de trui zijn, maar in het begin hebben we dat alleen maar moeten ontdekken. Dat is het verschil.

+ Is het denken niet de valkuil waarin onze denkbeelden vastlopen?
 - Ik denk het niet, nee het denken zelf niet, dat is niet de valkuil. Het feit dat mensen menen dat denken alleen via een systeem mogelijk is, brengt hen ertoe delen van hun bewustzijn uit te sluiten en dat is de fout. Ja, u ziet het hè. Er zijn allerlei dingen waar je over bezig kunt zijn.

+ vraag over groeien of worden gegroeid.

- Waarom er zoveel dingen gedaan worden voor ons, dat zou ik niet weten. Als ik dat zou weten zou ik de laatste raadselen ook kennen. Zeker wanneer ik het hier zou kunnen uitdrukken. Maar het groeien dat is gewoon het tot uiting komen van een potentie. Zaad is de potentie van de plant.

Wanneer wij voor het eerst als het ware in de kracht een onderscheid vinden tussen ik en niet-ik, want dat is het begin, dan ontstaat als het ware de kern. En wanneer we dan door al die tijden heen groeien dan is dat omdat een deel van de oneindigheid, waarin dat eerste besef tot stand is gekomen eigenlijk mede omvat is in al onze pogingen om te zeggen: ik ben en ik ben niet. Een groeiproces is automatisch zou ik haast zeggen. Het is onveranderlijk. En daar waar het groeiproces niet voldoet aan de eisen, daar blijkt de vorm te verdwijnen maar de energie en het opgedane bewustzijn dus, blijven bestaan. En manifesteren zich in andere vorm.

+ vraag over tijd en ruimte.

- Ja, natuurlijk. Tijd en ruimte zijn in feite van buiten bepaalde of vastliggende concepties voor de mens. Kom je zelfs al in zomerland, dan blijken tijd en ruimte variabelen te zijn, die te maken hebben met hetgeen jij projecteert en dus niet door een factor van buitenaf geregeerd worden. En wanneer we nog verder komen dan is er een ogenblik dat tijd eigenlijk geen zin meer heeft. En ruimte als afmeting ook geen zin meer heeft, maar ruimte in feite een reeks signalen is. En dat tijd misschien nog is ons vermogen om alle signalen die ons bereiken te correleren en daarbij komt toch iets nodig, een bepaalde hoeveelheid energie. Om een bepaalde oriëntatie tot stand te brengen. En dat zou je dan met tijd kunnen vergelijken.

Voor mij bestaat tijd en ruimte op het ogenblik dat ik mijzelf beperk tot een situatie waarin ik mij uitmoet drukken binnen tijd en ruimte.

En als ik in mijn eigen wereldje zit dan is er voor mij nog wel eens een persoonlijk tijdsverloop, omdat er voor mij nog steeds een opéénvolging van ervaring is en niet tegelijkertijdig, hè. Maar ruimte is daarbij al geen begrip meer. Aangezien je niet plotseling voor de tafel wordt gezet, maar langzaam steeds meer bestanddelen binnen krijgt waardoor het hoofdgerecht van tijd en ruimteloos bestaan bereikbaar wordt, groeit u er als vanzelf naar toe. Er zijn bepaalde dingen, zoals kip, die u nú lekker vindt, maar die u als kind niet kon uitstaan.

U bent er langzaam aan gewend. Het is een deel uit gaan maken van uw waardering op de één of andere manier. En zo moet u dat ook zien met mij. U moet er gewoon naar toe groeien. Opmerking over dromen. De meeste dromen, vreemd genoeg omvatten wel tijd en zijn ruimtete hangend niet volledig samenhangend volgens menselijke normen. En die tijd kan dan zeer snel zijn. Je kunt in een zeer korte tijd een heel leven dromen. Maar heel veel dromen lopen tijds parallel, zodat een kwartier tijd in je droom ook een kwartier slaaptijd in beslag neemt. Het is wel een innerlijke wereld, maar u hebt nu eenmaal een tijdsbesef. En dus is de opeenvolging van indrukken en ervaring voor u het besef van tijd en blijft in de droom bestaan. Het is dan zuiver persoonlijk en is niet meer naar buiten af te schatten, de vergelijkbaarheid is niet helemaal mogelijk, alleen benadering en wat ruimte betreft ja ruimte is gewoon een samenhangend geheel, maar ruimte is dat in feite niet. Ruimte is gewoon een variërende reeks krachtverhoudingen, waarin een aantal vaste punten tijdelijk bestaan, die als vaste wet en oriëntatie geaccepteerd worden.

In de droom valt dat weg, zodat u dus uw huisdeur uitgaat en u staat opeens tussen een stel dinosaurussen. En dan wil u op de vlucht slaan en vóór u het weet bent u in uw shirtje aan het joggen. Hier worden dus bepaalde emotie behoeften en ontdekkings behoeften geformuleerd in verschillende beelden en die beelden hebben wel een samenhang, maar de ruimte wordt aangepast aan de behoefte en is niet meer een zelfstandig geheel. Maar de ervaring blijft ruimte.

+ Vraag of tijd eigenlijk gelijktijdigheid is.

- Dat is een menselijke term, maar indertijd kun je het zo formuleren. Alle dingen die voorstelbaar zijn, bestaan. En wel gelijktijdig vanuit uw standpunt en de wijze waarop u ze realiseert kan zover uit elkaar liggen, dat u zegt dat er eeuwen tussen zitten.

Of er zitten jaren tussen. Maar beide dingen bestaan dan eigenlijk gelijktijdig. En beide worden gezien als afzonderlijk geheel, maar ze zijn uiteindelijk niets anders dan een enkel puntje in de enorme plaat van de werkelijkheid.

+ Alles is er dus al?

- Alles is. Er is geen verleden en er is geen toekomst, er is een heden dat beide volledig omvat. Maar zolang wij nog terugzien naar het heden, vooruit zien naar de toekomst, zijn we niet in staat het heden te beheersen, laat staan te beleven. Daarom moet de beleving van het heden gelijk komen aan het wegvallen van toekomst en verleden.

+ vraag over toekomst voorspellen.

- Iemand die toekomst voorspelt leest de waarschijnlijke beelden van verwachting af en deze waarschijnlijke beelden van verwachting, mits goed afgelezen, voeren tot een conclusie die voor de ander in de toekomst werkelijk wordt. Maar die in feite in de persoon en alle relaties van die persoon aanwezig is, was en zal zijn.

+ Dus alleen iemand die dit zuiver ziet kan dit zeggen.

- Die kan het zeggen, maar dan is het nog de vraag: hoé moet je het zeggen, omdat in zichzelf het geheel onomschrijfbaar is, zoek je parallelen en beelden en komt dus tot een omschrijving die ongetwijfeld een deel van de werkelijkheid buiten beschouwing laat. Vrienden, ik

geloof dat we aan een eind moeten komen. We hebben geprobeerd ons een beeld te maken van de relaties of de inter-relaties als u het zo wilt zeggen, die tussen de verschillende voertuigen, de verschillende delen eigenlijk in uw eigen wezen bestaan. Het zal u duidelijk zijn geworden dat een groot gedeelte daarvan, niet uitdrukbaar is. Omdat het voor u niet voorstelbaar is. Ik heb daarom benaderingen gegeven, ik heb de ziel vergeleken met de elektrische stroom en met water, dat is alleen maar een benadering, er zit natuurlijk veel meer aan vast. Dat is onomschrijfbaar.

Wanneer we ons bezighouden met dergelijke onderwerpen, dan moeten we gewoon beseffen: elk ogenblik ben ik gewoon datgene dat door mijn bewustzijn van het verleden in mijn nu bestaat. En morgen zal ik niet datgene zijn wat ik nu verwacht te zijn, maar datgene wat ik ben op grond van mijn ervaringen, die ik mij nu nog niet heb gerealiseerd. En wanneer je zo de betrekkelijkheid van alle dingen gaat begrijpen dan zijn er een paar conclusies die ik u nog wil voorleggen. Een paar conclusies die je mijns inziens zou moeten trekken.

In de eerste plaats: het heeft weinig zin om naar een hoog doel te streven, vóór je alle doelen die binnen je bereik liggen, voor jezelf hebt waargemaakt. Je kunt niets overslaan. Al datgene wat je door moet maken, zul je doormaken. Niet omdat je het wilt, niet omdat iemand zegt dat het moet, maar omdat het deel is van je wezen en door je bewustzijn voor jou niet anders beleefbaar is.

En ten laatste: laten we ons niet al te druk maken. Leef vandaag. Wat nu gebeurt, dat is interessant, dat is belangrijk. Want elk ogenblik beleven we zonder het te weten, de eeuwigheid. Het is maar een ogenblikje tijd. En als u nu de volgende keer weer een onderwerp moet lanceren, zeg dan maar dat ik een héél eenvoudige opdracht geef en dat is: de relatie tussen ik en God. U lacht erom, maar dat is veel eenvoudiger dan die voertuigen. En als u 't niet precies weet, dan zal ik u nog een zinnetje geven, dan kan hij daarmee beginnen. God is de gesublimeerde voorstelling die het ik van zichzelf heeft. Daar laat ik het bij. Bedankt voor uw aandacht. Goede avond.

Tweede deel.

+ Kunt u iets zeggen over geestelijk genezen.

- Ja, geestelijk genezen dat is in feite niets anders dan bij een ander het evenwicht herstellen door je eigen kracht daarvoor op de juiste manier te gebruiken. In de eerste plaats moet je het willen. In de tweede plaats moet je het voelen. Als je niet het gevoel hebt dat je een ander moet genezen, lukt het meestal maar half. De manier waarop is afhankelijk van de persoon die je bent. De één legt handen op, de ander gaat met zijn hand door de aura. constateert dan ergens een gevoel van onevenwichtigheid en straalt daar in. Er zijn duizend en één methode denkbaar, maar het belangrijke is eigenlijk dat je aanvoelt dat de ander een gebrek heeft, een onevenwichtigheid en dat je dus medelijden met die persoon hebt, zeg het zo maar en dat je dat dus wilt verhelpen.

En als je dat gevoel heel sterk hebt en je zegt tegen jezelf als hetv zo is: ik kán het, dan gebeurt het. Dus vooral een kwestie van zelfvertrouwen vooral. De reguliere gezondheidszorg komt voort uit het feit dat de tegenwoordige mens ongezond wordt geboren en daarmee doorgaat tot hij sterft. De maatschappij schept^{en} evenwichtigheden, je zit in een ecologische amalie en daar kunnen nu eenmaal dingen ontstaan waar je wat aan moet doen. Je kunt met geestelijk genezen geen blindedarmontsteking weghalen maar wel omdat dat dus enorme energiën zou vereisen, maar een hoofdpijn, een zenuwpijn kun je wegnemen. Bepaalde

psychische zenuwstoringen kun je wegnemen of over het algemeen ook redelijk snel opheffen. Ik geloof toch dat je in de moderne geneeskunde toch een eind de richting uit moet gaan van de psychosomata en dat je daarbij dus de para-normale genezers eenvoudig toe moet laten, mijnentwege onder toezicht van geschoolde medici en alles, maar met vrijheid om te werken en dan kom je aan het beste resultaat. Ik ben bang dat de gezondheidszorg langzaam maar zeker een industrie is geworden die een schijn van gezondheid als product tegen hoge prijs aflevert.

+ vraag over de energie levering bij een operatie.

- Wanneer je je enorm sterk concentreert kun je allerlei dingen doen als geestelijke genezing en geestelijke operatie desnoods. Dan kun je zonder de weefsels van elkaar te scheiden, de zieke plek als het ware grijpen en iets verwijderen of iets veranderen. Maar dát vergt een kennis en een concentratie die de meeste mensen ver te boven gaat. Als je die dingen gaat aanbevelen dan zeggen ze: ik zal uw blinde darm even genezen en dan zit de patiënt met een buikvlies ontsteking en dat moet ook niet.

Concentratie is niets anders dan het uitwisselen van al het besef buiten dat punt. Wanneer je bezig bent, waarin je gehele wezen je hele energie legt. Je wordt als het ware één met datgene wat je wilt doen en vergeet wat je buiten dat nog bent.

+ En hoe kun je dat oefenen?

- Het meest eenvoudige is dat je eerst leert om zelfvertrouwen te hebben. Begin dus eenvoudig. werk eens een keer een hoofdpijntje weg, een hand op te leggen. De moeders doen dat vaak onbewust. Pijn, zoentje erop, over. Dat is gewoon een half instinctief, maar ook een kracht-overdragings proces. Probeer dat dus gewoon te doen, elke keer een stapje verder en elke keer wanneer je het wilt doen, probeer alles te vergeten buiten dat ene wat je tot stand wil brengen. En dan zul je vanzelf zien dat op een gegeven ogenblik die mens niet eens meer voor je bestaat als patiënt. Dus de patiënt is geen mens meer, het is een probleem geworden dat je met je eigen geest in orde brengt, dat je oplost.

En pas als je zover bent gekomen dan kun je aan geestelijke operaties beginnen.

+ Het is dus ook een vorm van liefde.

- Liefde kan niet bestaan zonder haat. Je haat de toestand, daardoor is je liefde voor de mens toegenomen omdat je hem wilt beschermen tegen datgene wat hij ondergaat en wat jij herkent en als zodanig haat.

+ vraag over identificatie met de patiënt.

- Daar moet je niet te ver mee gaan. Als je je geheel met de patiënt zou identificeren dan krijg je een overname van de symptomen die de patiënt heeft en als je er lang mee door gaat misschien zelfs van de kwaal. En dat is niet de bedoeling. Je moet je eenvoudig richten op het wegwerken van de kwaal. De patiënt is daarbij als aanleiding aanwezig, maar de bestrijding van de kwaal is het enige dat telt. Dus u ziet, het is toch een klein beetje anders dan het één worden met de ander zonder meer.

+ vraag over psychische ziekten en de behandeling.

- Eerst moet je een neurose zien te herkennen, dat is een verstandelijk proces, daarna moet je de patiënt erkennen als degenen die achter die neurose staat. Dat zijn dus gewoon waarnemingsprocessen die twee. Daarna richt je je op de neurose en je probeert die te maken tot een normaal bestanddeel, niet meer een dominerend bestanddeel maar een normaal bestanddeel van de psyche van de persoon waarmee je werkt. En op dat ogenblik wordt de neurose aanmerkelijk minder dominant, daarna geef je dus suggesties in de richting dat ze niet meer aanwezig is, ofschoon je weet dat ze in principe blijft bestaan. Hierdoor beïnvloed

Je het gedrag van de patiënt, die daardoor zijn neurose meester wordt. Je kunt een neurose vaak niet wegwerken omdat de oorzaken ervan in andere levens liggen. Belevingen die de patiënt zelf niet eens meer durft te herinneren of kan herinneren. Hier moet je eigenlijk werken met een zelf ingrijpen in de onevenwichtigheid, het uitwissen daarvan het egaliseren, gelijk maken. En daarna geef je suggestie waardoor die patiënt het gevoel heeft dat hij de baas is, dat het hem niet kan deren. Dan ontstaat de eerste zelf overwinning en dan verdwijnt de neurose, ofschoon de ervaring waaruit ze is voortgekomen normaal deel blijft van de patiënt.

+ onverstanebare vraag.

- Mag ik het weer heel eenvoudig zeggen? Karma is niet: je hebt een ziekte veroorzaakt, dus je krijgt er één. Karma is doodgewoon: je hebt te veel gevreten en nu moet je al dat vet meedragen. Karma is dus in wezen het resultaat van een gehele levens ervaring, waardoor een oriëntering ontstaat in een volgend leven waarbij bepaalde belevingen kunnen optreden. Ze zijn nooit door het karma bepaald, ze worden altijd door de persoon zelf bepaald. Door die persoon duidelijk te maken hoe dat tot stand is gekomen, kun je zelfs bereiken dat hij zijn karma zoals dat heet, overwint. Maar je kunt hem niet ontdoen van de noodzaak bepaalde ervaringen op te doen om zijn evenwichtigheid, vooral geestelijk te vinden.

Je kunt een hele hoop zogenaamde karmisch bepaalde dingen terugvinden via regressie techniek. Dan kun je zeggen dat daar de oorzaak ligt. Dan kun je zeggen: dit is het gevolg, maar is dat juist? Dat weten we eigenlijk niet. De conclusie wordt getrokken, wanneer je het over karma hebt, is dus altijd een veronderstelling, dus geen feit. Ik kan ook een verleden van iemand aflezen en misschien een deel van de toekomst. Dat is karmisch bepaald, maar het is niet karmisch bepaald. Het zijn de waarschijnlijkheids sporen die echt zijn geworden uit het verleden en ik lees dan af het grootste waarschijnlijkheids spoor en mogelijkheden in de toekomst. Maar uit de verandering in mentaliteit en besluitvorming laat de toekomst afvragen wat ik voorspeld heb.

Daarom is het altijd veel gemakkelijker om het verleden van iemand af te lezen dan de toekomst te voorspellen.

+ onverstanebare vragen.

- Als O.d.V. werken we alleen in Nederlands taalgebied. Daarnaast hebben we nog een zeventien soortgelijke vestigingen die dan allemaal ook weer een aantal groepen omvatten.

† En in andere werelden dan de onze?

- Stoffelijke werelden niet zover mij bekend. Maar we werken dus wel in de sferen. We werken bij voorbeeld, niet vaak, vanuit Zomerland naar duistere werelden, schaduw werelden om daar mensen los te maken en zo. En stervensbegeleiding, zulk soort dingen, het is dus een heel aardig bedrijf als je het zo bekijkt.

+ Als de aarde sneller draait, hoe is de uitwerking dan op levende wezens in verband met de middelpuntvliedende kracht?

- Middelpuntvliedende kracht geldt alleen daar waar massa aanwezig is. Middelpuntvliedende kracht kan alleen daar ontstaan waar de bewegingssnelheid groter is dan de eigen geproduceerde dan de massa. Beweging in zichzelf heeft de neiging zichzelf in stand te houden. Dus, hoe dan ook, als er versnelling van beweging optreedt dan wordt dat omgezet in een hogere vorm van eigen beweging en deze beweging representeert weer een bepaalde vorm van energie. Het is de beweging ten opzichte van de zuiver materiële massa, welke tesamen dus het veld doet ontstaan. Het veld wordt normaler wijze eerst tot stand gebracht op de rotatie as of op de as van de beweging, wordt daarna in overeenstemming met de vorm. naar buiten toe geprojecteerd totdat een

sluiter met een rondlopend veld is ontstaan. Dat is dan een magnetisch veld en dat magnetische veld snijdt weer andere velden en door die doorsnijding eigenlijk ontstaat de zwaartekracht.

+ Als de aarde dan dichterbij de zon komt, moet zij dan om er niet op te vallen, snel draaien of langzaam?

- Haar draaiing mag hetzelfde blijven, maar haar omlooptijd moet gekort worden.

f waar- Zwaartekracht is, als je het goed wilt zeggen, een snijding van twee velden bij de grootste concentratie van snijpunten een aantrekking vormt, waarbij de toename van die snijpunten een vergroting van de aantrekking tengevolge heeft.

+ iets over een magnetisch veld.

- Vind u een magnetisch veld materiëel of niet materiëel? In feite is elk veld niets anders dan een energietoestand die invloed uit kan oefenen op alle materie. In dit geval zou je dus ook kunnen zeggen dat zwaartekracht in zichzelf als veld kan worden voorgesteld, maar dat het niet van zuiver stoffelijke aard is. Dat het een energie verhouding is die de energieverhouding van elk molecuul en atoom binnen dat veld beïnvloed en daar relaties onderling verandert.

+ Maar de uitwerking is toch materiëel of niet?

- Natuurlijk. Als er een redevoering wordt gehouden in de tweede Kamer bij voorbeeld, dan werken ze anders. Reagan heeft er ook pas weer één gehouden en zo gaat dat door. En dan kun je zeggen: dat is eigenlijk niets. Maar wat er gezegd wordt heeft invloed, omdat anderen dan denken dat het iets betekent. Je zou dat van al die krachten kunnen zeggen.

Het resultaat is dus niets anders dan de reactie van datgene wat bestaat op een mogelijkheid die men als het ware snijdt. Dat is de beste manier om het te zeggen.

+ vraag over atoomkracht.

- Nee, als je een atoom ontlaedt dan kom je tot de conclusie dat er een aantal kleinste delen zijn, die niets anders zijn dan een werveling in de ruimte, dus geen materie. Maar die daardoor ten aanzien van de omgeving een begrenzing hebben en zo onderlinge bindingen kunnen aangaan. Een gemeenschappelijk veld impliceert dan weer dat andere delen gevonden kunnen worden en de eigenschappen van de kern bepalen de wijze waarop die bindingen plaats vinden.

Er bestaan een aantal omloopbanen, dat zijn dan meestal electronen. Daarbinnen hebben we een kern en daar vinden we dus van alles; neutronen maar ook wel annionen, die daar ook wel degelijk aanwezig zijn. Naar een bepaalde binding zijn ze naar buiten toe vergelijkbaar met een neutron. De waarneming is alleen mogelijk door een invloed daarop uit te oefenen waardoor het proces in zijn geheel kenbaar wordt. Maar die invloed betekent gelijktijdig een verandering in de omloop omdat het een kwestie is van onttrokken of toegevoerde energie.

In deze gevallen van atomen dus is elke waarneming alleen mogelijk wanneer we gebruik maken van velden bij voorbeeld om daarin de kenbaarheid te bereiken of bij bepaalde kleinste delen of bijvoorbeeld een nevelkraan te gebruiken. Maar dat kan dan in feite zijn een anormale passage veroorzaken door de fijne materie. Dan ontstaat de kenbaarheid, maar gelijktijdig wordt door de kenbaarheid de gedraging van de kleinste deeltjes

+ Kunt u nog iets zeggen over de kleuren waarin we leven?

- We zijn aangeland in de roodperiode, er is een korte witperiode op komst, daarna een blauwperiode van anderhalve week. Daarna krijgen we geel licht, dat is ook erg interessant, dan weer een roodperiode die ongeveer vierentwintig dagen duurt.

+ Kunt u ons al zeggen welke president ons in de V.S. te wachten staat?

- Ik zou dat niet met zekerheid durven zeggen, maar ik raad u aan te

bidden: oHeer, bescherm ons tegen de predikant.

Elke mens die in zijn denken zó eenzijdig is, dat hij t.v. predikant wil worden, heeft een eenzijdigheid die politiek gezien tot conflicten zal moeten voeren. Ongeacht de goedheid van zijn bedoelingen. Hoe fijner ze zijn, hoe sneller ze door de mand vallen en als je dan vier jaar door de mand moet vallen dan blijft er van de mand weinig over. Het is nog te restaureren daar. Als de belangengroepen zó sterk zijn, dat je zeer conservatief moet denken om wat te bereiken in de V.S. en dat is heus niet te danken aan de gewone burger, die gelooft alleen wat hij in de krant leest en op de t.v. ziet.

In werkelijkheid gaat het erom, er zijn zeer grote belangen in de bewapenings industrie, atoomindustrie, toeleveringsindustrie en er zijn enorme belangen mee gemoeid. Daarom kun je ze niet opeens laten vallen omdat dergelijke concerns ineens geen winst meer zouden maken

+ Staan we nu op een keerpunt, een heroriëntatie?

- O, daar bent u al druk mee bezig. Het absolute gezag van de geestelijkheid is weg. Het absolute aanvaarden van het openbaar gezag begint ook af te nemen. Als de wereld leefbaar moet blijven, moet er onderlinge samenwerking komen. Maar op het ogenblik kan dat alleen nog bereikt worden door de gemeenschap.

En wanneer het belang niet meer wordt gezien als eigenbelang, maar als gemeenschapsbelang voor het bestaan van de mensheid etcetera, dan kun je ontzettend veel bereiken. Er zijn ongeveer zestig jaren geweest dat er Cristenen op aarde waren. Daarna werd de zaak gerestitutionaliseerd. Wat overbleef had met Christus heel weinig te maken, maar veel met zelfrechtvaardiging.

+ vraag over Boedah impuls.

- Of het nu Christus is of Budah of een ander dat interesseert me niet zolang het maar goed is. Het gaat namelijk niet om de persoonlijkheid, het gaat om het wezen, om de mogelijkheid die daar uit te winnen is. En als we ze nu allemaal bij elkaar nemen, dan hebben ze een paar grondwaarheden gegeven waar we heus ontzettend veel mee zouden kunnen doen wanneer we op aarde zouden leven. De meeste mensen zeggen dat zij het ook wel zouden willen doen, maar dan moet jij beginnen.

+ vraag over Oosters denken.

- Als u zou zeggen het magisch denken, dan zoudt u waarschijnlijk dichter bij de waarheid zitten. Het is in feite zo dat de materialistische ontwikkelingen de laatste tijd, eigenlijk al van elfhonderd af, steeds materialistischer zijn geworden en ze dus heeft gebracht op een punt waarop ze hun eigen kwaliteiten niet meer inzien, hun innerlijke dan. We zijn nu op een punt gekomen dat de mens radeloos is omdat men met het weten geen raad meer weet. Dan gaat hij terugvallen op zijn innerlijke kwaliteiten. Dan krijg je op het ogenblik waarschijnlijk een rage voor occulte zaken en oosterse filosofieën. Dat verdwijnt wel weer. Maar waar het om gaat is dat de mens weer meer gaat grijpen naar binnen toe naar zijn eigen wereld. Dat hij meer vanuit die innerlijke wereld gaat weten en beleven. Daardoor krijgen we dan weer de samenvoeging van materie en geest. Wanneer de geest weer invloed heeft op onze materiële waardering, ~~en~~ de materiële waardering ons dwingt tot het ontkennen van hetgeen we geestelijk erkennen als noodzakelijk, dan komen we verder.

Een proces dat op het ogenblik sterk gaande is. Dat heel waarschijnlijk binnen enkele jaren al merkbare gevolgen zal hebben. We nemen aan dat het in de jaren negentig tot twee en negentig duidelijk merkbaar zal worden. De verandering is al aan de gang vanaf negentienzes en tachtig, zevenentachtig dus u hebt eenjaartje tegoed waarin vele dingen veranderen, zonder dat u ze begrijpt. Daarna zult u ze gaan aanvoelen en tegen de tijd dat u ze begrijpt, staan we dicht bij het jaar twee duizend. Heeft de mens ooit iets gepresteerd zonder te dromen? Toen iemand

het rad uitvond, heeft hij er eerst over moeten dromen. Hij is er mee bezig geweest, hij heeft erover gefilosofeerd. Iemand ontdekt dat je in het vuur een speer kon harden, maar dan moet hij eerst gezien hebben dat de bekoelde einden van een tak veel scherper waren, hij is er mee bezig geweest, hij heeft gedroomd hoe het zou zijn als hij een wapen had dat net zo sterk en zo scherp gepunt was.

+ opmerking over wegdromen.

- Ja, dat is de algemene kwaal op het ogenblik. Men droomt weg van de wereld, denkt dat men iets wetenschappelijk op kan lossen. De economie wordt gezien als een toch wel zeer concrete wetenschap. Maar wanneer we ons realiseren dat ze alleen ten aanzien van het verleden dit kan zijn en dat ze niet in staat is rekening te houden met de gevoelsmatige veranderingen die de reacties van de massa en daarmee de markt allemaal beïnvloeden, dan komen we verder. We weten dat aanvoelen bij een interpretatie belangrijk kan zijn en dan kun je daar iets van maken.

Psychologie wordt gezien als een niet meer helemaal halfzachte wetenschap. En laten we eerlijk zijn. Psychologie, zolang je alleen uitgaat van de regeltjes kom je niet ver. Op het ogenblik dat je ze gebruikt om tot een erkenning te komen, aanvoelt dat daardoor een toetsingsmoment bereikt kom je verder. We moeten weer naar binnen toe.

De kerk heeft altijd gepredikt: heb uw naaste lief, maar ze heeft ook de wapens gezegend. Oriënte lux. Ze kunnen je natuurlijk helpen om je leven in de wereld beter te begrijpen. Maar je kunt niet aan de ene kant zo humaan zijn als het westen wil zijn, aan de andere kant een oosterse filosofie volgen wil in feite zeggen: letten op de innerlijke waarheid en jezelf beheersen. En daarbij verder anderen en jezelf daaraan rustig opofferen. Daar ben je niet bij betrokken. Meegevoel, liefde en dergelijke zijn in vele oosterse filosofieën wel de uitlaatklep om de binding te veroorzaken, dan wel het magisch ritueel om effecten bij de goden tot stand te brengen, dan wel en dat komt nog veel meer voor, eigenlijk niet bij je zaken doende zijn.

Ik denk niet dat het westen rijp is voor een dergelijke benadering. Je kunt niet ineens afstappen van de persoonlijke relatie, zoals die wordt gezien in een christelijke samenleving. Je kunt niet ineens afstand doen van je eigen belangrigheden naar buiten toe. Je verplichtingen naar buiten toe. Je enkel en alleen tot de innerlijke wereld te beperken. Met andere woorden: je kunt in feite alleen maar een verwaterdiversie van oosters denken hanteren in de westerse wereld. En u weet hoe het gaat met melk. Als je er water bij doet wordt het wel meer, maar het is wel minder gezond.

+ -Zijn goede aspecten van Oost en West te combineren?

- Dat kan pas daar ontstaan waar geen gevoel van meerwaardigheid, laat staan van verwerping, aanwezig is. Dat zie ik voorlopig nog niet.

Ik zal ten hoogste nog één opmerking beantwoorden en dan gaan afsluiten. We zijn hier in het Westen geplaatst, is het zo nuttig om je dan te herplaatsen op andere gebieden?

- Je herplaatst jezelf niet, maar je probeert voor jezelf een verklaring te vinden voor je onvermogen om die plaats te accepteren zoals die is. Met andere woorden alle godsdiensten en alle wijsgerige systemen, wanneer je ze niet waar kunt maken zoals jezelf bent, zijn ze maar al te vaak een vlucht voor datgene wat je weet te zijn. Dan gaan we nu sluiten. Een paar woordjes graag. Eerzucht, ontrafelen, licht.

Het schone woord.

Het is een droom van lang geleden, waarin ik eigenlijk gedreven door het aanschouwen van Wit Licht mijzelf te ontrafelen wist van wat het was. Het Witte Licht wordt vele kleuren. Het wordt een veelheid en een pracht die voor mij werd tot groote gebeuren. Maar toen het voor een ogenblik verstilde, een ogenblik niet meer ontrafelen wilde, toen werd het mij weer wit en kracht.

Want in de droom werd AL beleden en dromend wordt het vaak beleefd dat al wat is en vaak kan komen, werkelijkheid en zinrijkheid ja een betekenis heeft.

En in de dromen wordt begrepen, wat men in het leven niet verstaat. Het ontrafelen is zelden spelen, het zoeken naar wat onderdelen, wat alleen ruïnes achterlaat. Tenzij je weer herbouwt datgene wat ontrafeld is geweest.

En dan, en nu vaak onbevreesd - in het Witte Licht kunt treden, niet sprekende van werkelijkheden van begrip en wezenlijkheid. maar in het Licht jezelf ervaren als een deel van eeuwigheid.

Dan is de droom gelijk het leven, het leven is gelijk de droom, geen grenzen zijn meer gegeven, je betreedt het allen zonder schroom. Leef je al met AL verbonden en spreek je niet van werkelijkheid.

Dat het zijn zó fel ervaren, belangrijker is dan wat misleid, dat vaak een zoeken wordt geheten en wat geen werkelijkheid kan zijn. Dus droomt een mens van eenheid met het AL en zonder vrees.

Maak dat van binnen tot een werkelijkheid, ontrafel niet meer al gebeuren, aanvaard het als een deel van AL. Ik zeg u dat het Witte Licht ook in u sterk thans stralen zal. En worden u tot waar beleven waar het wezen zelve zich verheft boven al wat wordt omschreven, al wat menselijk wordt beseft.

Zo heb ik mijn gedachten vorm gegeven, omschrijvend wat ik zelf soms onderga. En toch, al ben ik tot het Witte Licht getreden, het ontrafelen ligt mij veel te na.

Zo help ik u zo goed ik kan om te ontrafelen wat ge zoekt in uw zelf te begrijpen. Maar begint in nood de wanhoop soms ooit te beseffen, u te nijpen, weet in het licht, ontrafel niet.

Onderga, aanvaard in vrede alles wat het zijn u biedt. Het Witte Licht is alomvattend en gij, gij zijt een deel van AL. in het AL zichzelf bewust ziet, en zo zichzelf kennen zal.

Droom dan in vrede, ga in vrede en speel uw spel van werkelijkheid, opdat gij eens een deel mocht wezen van dat wat is in eeuwigheid.

-.-.-.-.-.-

Dank voor uw aandacht en goede huisgang, goede avond.